

การแสวงหาและแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับเด็กออทิสติก ของผู้ปกครอง เพื่อพัฒนาศักยภาพเด็กออทิสติก The Search and Exchange of Information among Parents on Children with Autism for Developing their Potential Skills

พลุษา ไชยลังการณ ¹

¹ คณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
239 ถนนห้วยแก้ว ต.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50200
โทรศัพท์: 083 5169782 E-mail: immayjin@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบ และวิธีการแสวงหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ เด็กออทิสติกของผู้ปกครอง ศึกษาการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารของผู้ปกครองเด็กออทิสติก กับผู้ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนศึกษาความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารของผู้ปกครอง กับการพัฒนาเด็กออทิสติก โดยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้ปกครองซึ่งดูแลบุตรที่มีสภาวะออทิสติกอายุตั้งแต่ 8-21 ปีที่ได้รับ การบำบัดที่หอผู้ป่วยจิตเวชเด็กโรงพยาบาลมหาสารคามนครเชียงใหม่ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ แบบบริการกลางวัน ระหว่างปี พ.ศ.2551-2552 จำนวน 11 คน นอกจากนี้ผู้วิจัยยัง ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพจากบุคลากรผู้ดูแลเด็กออทิสติกจำนวน 6 ราย ได้แก่จิตแพทย์ 1 ราย พยาบาล 4 ราย และครูการศึกษาพิเศษ 1 ราย ซึ่งมีประสบการณ์ในการดูแลเด็ก ออทิสติก เป็นระยะเวลา ตั้งแต่ 1-20 ปี โดยบุคลากรส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ในการดูแลเด็กเป็นระยะเวลา 6-10 ปี ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างของบุคลากร ด้วยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเป็นบุคลากรที่ดูแลบำบัดรักษาเด็กซึ่งมารับการดูแลแบบบริการกลางวัน ที่หอผู้ป่วยจิตเวชเด็กโรงพยาบาลมหาสารคามนครเชียงใหม่ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อย่างต่อเนื่อง เป็น ระยะเวลาอย่างน้อย 1 ปี

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองทั้งหมดมีการแสวงหาข้อมูลข่าวสารจากแหล่งข้อมูล 2 ประเภท ได้แก่การแสวงหาข้อมูลข่าวสารจากสื่อบุคคล และการแสวงหาข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน โดยสามารถแบ่งระยะการแสวงหาข่าวสารเป็น 3 ระยะได้แก่ระยะแสวงหาข่าวสารของความผิดปกติ ที่เกิดขึ้น ระยะแสวงหาข่าวสารหลังจากทราบว่าเด็กเป็นออทิสติก และระยะลดการแสวงหาข่าวสาร ทั้งนี้ ผู้ปกครองมีวิธีการได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสาร 3 รูปแบบ ได้แก่ วิธีการได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารซึ่ง เกิดจากผู้ปกครองเป็นฝ่ายรุกเข้าหาข่าวสาร วิธีการได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารซึ่งเกิดจากผู้ปกครองเป็น ฝ่ายตั้งรับข่าวสาร และวิธีการได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารซึ่งเกิดจากความบังเอิญ นอกจากนี้ระหว่าง ผู้ปกครองกับบุคลากรและระหว่างผู้ปกครองด้วยกัน ยังมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารซึ่งกันและกัน โดยสามารถแบ่งการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้เป็น 4 ลักษณะ ตามวัตถุประสงค์ของการ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ได้แก่ การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเพื่อเพื่อแจ้งผลที่เกิดขึ้นจากการ บำบัดรักษา การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเพื่อเพื่อเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการบำบัด การ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเพื่อหาข้อมูลเพิ่มเติมให้เกิดความเข้าใจ และการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารเพื่อแบ่งปันประสบการณ์ในการดูแลเด็ก

จากการศึกษาพบว่าลำพังการแสวงหาข้อมูลข่าวสารของผู้ปกครอง แต่เพียงด้านเดียวอาจ ไม่ได้ส่งผลต่อพัฒนาของเด็กออทิสติก เนื่องจากมีปัจจัยหลายด้านที่เข้ามา เกี่ยวข้องกับการพัฒนา เด็ก

แต่อย่างไรก็ตาม มีแนวโน้มว่าการใช้ข้อมูลที่ได้รับจากการแสวงหาข้อมูลข่าวสารมาใช้ร่วม กับโปรแกรมการพัฒนาเด็กนั้น มีผลต่อการพัฒนาการของเด็กในระดับหนึ่ง โดยผลการวิจัยพบว่า หาก ผู้ปกครอง นำข้อมูลที่ได้รับมาปฏิบัติกับเด็กออทิสติกอย่างสม่ำเสมอ นั้น เด็กจะมีพัฒนาการที่ดีขึ้น

Abstract

The objectives of this research are to study patterns and methods of information seeking of autistic children's parents; to investigate how the autistic children's parents exchanging information with others; and to observe the relationship between information of the autistic children's parents and the development of autistic children. This is a qualitative research conducted by using an in-depth interview method. The interviewees were 11 parents of the 8 to 21-year-old autistic children who took a day-time treatment service at Child Psychiatry Clinic, Maharaj Nakorn Chiang Mai Hospital, Faculty of Medicine, Chiang Mai University during the year 2008 - 2009. The majority of the interviewees were mothers of the children. Their education level varied from high school (Mathayom 6) to master's degree; the majority held bachelor's degree. Most parents still lived together. And, their occupations were various; the majority worked in private enterprises and earned an income of 10,000-30,000 baht.

In addition, the researcher obtained qualitative information from 6 related personnel: 1 psychiatrist, 4 nurses, and 1 special education teacher who had 1-20 year experience working with autistic children. Purposive sampling was used to select these personnel samples. They were the personnel who have provided a day-time-treatment service at the Child Psychiatry Clinic, Maharaj Nakorn Chiang Mai Hospital, Faculty of Medicine, Chiang Mai University for at least 1 year.

The research results revealed that all parents sought information from 2 sources: person and mass media. The information seeking can be divided into 3 stages: seeking information on the occurred disorders, seeking information after knowing that the child had autism, and reducing the seeking of information. The parents obtained information in

3 ways: going to information sources as an information seeker, getting information as an information receiver, and obtaining information by chance.

Furthermore, there was information exchange between the parents and the medical personnel and among the parents themselves. The information exchange can be seen in 4 patterns according to purposes of the information exchange. These patterns of information exchange were exchanging information for informing results of the treatment, exchanging information for expressing opinions toward the treatment, exchanging information in order to find more information for the better understanding, and exchanging information for sharing their experiences on child caring.

According to the information seeking and information exchange behavior, it was found that only information seeking of the parents did not affect the development of children with autism because there were several factors related to the autistic children development. However, there was a tendency showing that the use of sought information together with the children development program partially affected development of the children. The research results showed that if the parents implemented the sought information with their children regularly, their children would gain better development.

1. บทนำ

ออทิสซึม (Autism) เป็นโรคทางจิตเวชที่เกิดจากความผิดปกติของ ระบบประสาทในสมอง ทำให้มีความบกพร่องทางการสื่อสาร และการมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกับบุคคลอื่น รวมถึงการมีพฤติกรรม และความสนใจที่เฉพาะเจาะจงใน ออทิสติกแต่ละราย ซึ่งโรคออทิสติกนี้มักจะพบมากใน เด็กที่เป็นผู้ชาย โดยอัตราส่วนของ ผู้ป่วยโรคออทิสติกระหว่างเด็กชาย ต่อเด็กหญิงนั้นอยู่ที่ 4:1 [1] ส่วนในประเทศไทย ข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่า จากจำนวน ประชากรของประเทศไทย จำนวน 62 ล้านคน มีประชากรกลุ่มออทิสติกประมาณ 6 ใน 1000 หรือร้อยละ 0.6 ของประชากรทั้งหมด หรือ ประมาณ 372,000 คน (มูลนิธิออทิสติกไทย, 2554) [2] การดูแลเด็ก ออทิสติกค่อนข้างจะยุ่งยากซับซ้อน และแตกต่างจากเด็กทั่วไป เนื่องจาก เด็กกลุ่มนี้ไม่สามารถสื่อสารได้ ดังนั้น การดูแล ตลอดจน การบำบัดรักษาเด็กออทิสติก จึงจำเป็นต้อง ให้ความใส่ใจ ไม่เพียงแต่ บุคลากรผู้ทำการบำบัดรักษาเท่านั้น แต่ต้องได้รับความร่วมมือจาก ผู้ปกครอง หรือสมาชิกในครอบครัว ในการช่วยกันดูแล รักษา และ บำบัด ซึ่งผู้ปกครองถือว่าเป็นบุคคลสำคัญในทีมการบำบัดรักษาเด็ก ออทิสติก การที่ผู้ปกครองมีทั้งความท้อแท้และท้อแท้ เป็นทั้งวิกฤต และโอกาส หากผู้ปกครองยอมรับ และเข้าร่วมเป็นกลไกหลักในการ ช่วยเหลือ บุคลากรทางการแพทย์แล้ว ความใส่ใจ ร่วมกับการแสวงหา ข้อมูลข่าวสาร จะทำให้เด็กของตน ได้รับการพัฒนา อย่างเต็มศักยภาพ ตลอดจนบรรลุผลตามเป้าหมายของทุกฝ่าย

การศึกษาเรื่อง การแสวงหาและแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับ เด็กออทิสติกของผู้ปกครองเพื่อ พัฒนาศักยภาพเด็กออทิสติก จึงเป็น

ประเด็นที่ได้นำมาศึกษา เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมกรรมการสื่อสาร ที่ ผู้ปกครองใช้ในการเพิ่มความรู้ และความสามารถในการดูแลเด็กออทิสติกในปกครองของตนเอง เพื่อนำไปสู่การพัฒนารูปแบบการสื่อสาร กับผู้ปกครองเด็ก ให้สอดคล้องกับปัญหาที่แท้จริงในการ ดูแลเด็กให้ เกิดศักยภาพสูงสุด อันจะทำให้เด็กออทิสติก และครอบครัว สามารถ พัฒนาตนเอง ตลอดจนสามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ในสังคมต่อไป

2. วัตถุประสงค์

1. ศึกษารูปแบบของการแสวงหา และวิธีการได้มาซึ่งข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับเด็กออทิสติก ของผู้ปกครอง
2. ศึกษาการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารของผู้ปกครองเด็ก ออทิสติก กับผู้ที่เกี่ยวข้อง
3. ศึกษาความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารของผู้ปกครองกับ การพัฒนาเด็กออทิสติก

3. แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิดการวิจัยและ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เด็กออทิสติก
2. การส่งเสริมสุขภาพ
3. บทบาทสำคัญของบิดามารดาในการดูแลเด็กออทิสติก
4. การสนับสนุนทางสังคมของผู้ปกครองเด็กออทิสติก
5. การสื่อสาร
6. แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร
7. การสื่อสารระหว่างบุคคล
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 8.1 ประภาศรี ทุ่งมีผล [3]
  - 8.2 ปิยะนารด จันทราโชติวิทย์ [4]
  - 8.3 ภัทรภรณ์ ทุ่งปันคำ และคณิงนิช ไชยลังการณ [5]
  - 8.4 ศิวาพร ขาวเขต [6]
  - 8.5 สังเวียน อารวงจนะเมธาวี [7]
  - 8.6 อรทัย ทองเพ็ชร [8]

4. วิธีดำเนินงาน

ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In depth Interview) โดย แบ่งการสัมภาษณ์เป็น 2 ส่วนได้แก่

1. สัมภาษณ์ผู้ปกครองที่ดูแลเด็กออทิสติก ซึ่งมารับการ บำบัดรักษาที่หอผู้ป่วยจิตเวชเด็ก โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 11 ราย ทั้งนี้จากแบบรับรองจริยธรรมทางการแพทย์ ทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับ รายชื่อของผู้ปกครองเด็กออทิสติกได้
2. สัมภาษณ์บุคลากรทางการแพทย์ที่ดูแลเด็กออทิสติก ที่ หอผู้ป่วยจิตเวชเด็ก โรงพยาบาล มหาราชนครเชียงใหม่ คณะ แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้แก่
  - จิตแพทย์ จำนวน 1 ราย ได้แก่ นายแพทย์ชวนันท์ ชาญ ศิลป์
  - พยาบาลที่ดูแลเด็กออทิสติก จำนวน 4 ราย ได้แก่ นาง คณิงนิช ไชยลังการณ นางพรพิมล พิเชษฐกุลบดี นางสาวอุบลรัตน์ อิน ภา นางสาวสมศรี ลีลาพัทธ์

-ครูการศึกษาพิเศษ จำนวน 1 ราย ได้แก่

นางสาวประภัสสร คำเมือง

โดยประชากรสำหรับงานวิจัยนี้คือผู้ปกครองซึ่งดูแลบุตรที่เป็นเด็กออทิสติก (ได้รับการ วินิจฉัยโรคจากแพทย์ว่าเป็นออทิสติก) และได้รับการบำบัดที่ หอผู้ป่วยจิตเวชเด็ก โรงพยาบาล มหาราชนครเชียงใหม่ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แบบบริการกลางวัน ระหว่างปี พ.ศ.2551-2552

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มประชากรดังกล่าวเนื่องจาก โรงพยาบาล มหาราชนครเชียงใหม่ คณะ แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีการดูแลเด็กแบบสหวิชาชีพ ซึ่งทำให้ผู้ปกครองมีการ สื่อสารกับ บุคลากร ในสาขาวิชาชีพต่างๆ ที่หลากหลาย และเด็กออทิสติกที่มารับ บริการแบบ บริการกลางวัน นั้นจะ มาที่โรงพยาบาลอย่างสม่ำเสมอ ทำให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ที่ต่อเนื่อง ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับการ ยินยอมจากผู้ปกครองที่ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมวิจัย

5. ผลการศึกษา

ในด้านการแสวงหาข้อมูลข่าวสารของผู้ปกครองนั้น ผู้วิจัยพบว่าผู้ปกครองมีรูปแบบของ การแสวงหาข้อมูลข่าวสารซึ่งแบ่งตาม ลักษณะของสื่อที่เป็นแหล่งข้อมูล โดยสามารถแบ่งได้เป็น 2 รูปแบบ หลักๆ ได้แก่ การแสวงหาข้อมูลข่าวสารจากสื่อบุคคล และการ แสวงหาข้อมูลข่าวสารจาก สื่อมวลชน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) การแสวงหาข้อมูลข่าวสารจากสื่อบุคคล

1.1 การสื่อสารกับแพทย์ มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ และ ยืนยันความผิดปกติที่เกิดขึ้นกับบุตร ของตน และเพื่อ หาความรู้ เพิ่มเติมเกี่ยวกับออทิสติก

1.2 การสื่อสารกับพยาบาล มีวัตถุประสงค์เพื่อหาความรู้ เพิ่มเติมเกี่ยวกับออทิสติก เพื่อปรับ พฤติกรรม และบำบัดอาการของ เด็กออทิสติก เพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าของเด็ก และเพื่อระบาย ความรู้สึกเหนื่อยยากในการดูแลเด็ก

1.3 การสื่อสารกับครูการศึกษาพิเศษ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ปรับพฤติกรรม และบำบัดอาการ ของเด็กออทิสติก และเพื่อระบาย ความรู้สึกเหนื่อยยากในการดูแลเด็ก

1.4 การสื่อสารกับบุคลากรทางการแพทย์ผู้ทำการ บำบัดรักษาอื่นๆ มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับ พฤติกรรม และบำบัดอาการ ของเด็กออทิสติก

1.5 การสื่อสารกับญาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ และ ยืนยันความผิดปกติที่เกิดขึ้นกับบุตร ของตน

1.6 การสื่อสารกับเพื่อน มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบและ ยืนยันความผิดปกติที่เกิดขึ้นกับบุตร ของตน เพื่อหาความรู้เพิ่มเติม เกี่ยวกับออทิสติก เพื่อปรับพฤติกรรม และ บำบัดอาการของเด็ก ออทิสติก และเพื่อระบายความรู้สึกเหนื่อยยากในการดูแลเด็ก

2) การแสวงหาข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน

2.1 การแสวงหาข้อมูลข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อทราบ และยืนยันความผิดปกติที่เกิดขึ้น กับบุตรของตน เพื่อหาความรู้ เพิ่มเติมเกี่ยวกับออทิสติก และเพื่อปรับพฤติกรรม และบำบัดอาการ ของ เด็กออทิสติก

2.2 การแสวงหาข้อมูลข่าวสารจากสื่อภาพยนตร์ เพื่อ ทราบและยืนยันความผิดปกติที่เกิดขึ้น กับบุตรของตน และเพื่อหา ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับออทิสติก

2.3 การแสวงหาข้อมูลข่าวสารจากสื่ออินเทอร์เน็ต เพื่อ ทราบ และยืนยันความผิดปกติที่ เกิดขึ้นกับบุตรของตน เพื่อหาความรู้

เพิ่มเติมเกี่ยวกับออทิสติก และเพื่อปรับพฤติกรรมและบำบัด อาการ ของเด็กออทิสติก

2.4 การแสวงหาข้อมูลข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์เพื่อทราบ และยืนยันความผิดปกติที่เกิดขึ้น กับบุตรของตน และเพื่อหาความรู้ เพิ่มเติมเกี่ยวกับออทิสติก

2.5 การแสวงหาข้อมูลข่าวสารจากสื่อวิทยุเพื่อปรับ พฤติกรรม และบำบัดอาการของ เด็กออทิสติก

จากการแบ่งระยะการแสวงหาข้อมูลข่าวสารของผู้ปกครอง ออกเป็น 3 ระยะ อันได้แก่ ระยะ แสวงหาข่าวสารของความผิดปกติที่ เกิดขึ้น ระยะแสวงหาข่าวสารหลังจากทราบว่าเด็กเป็นออทิสติก และ ระยะลดการแสวงหาข่าวสารนั้น พบว่า ผู้ปกครองทั้ง 11 รายได้เข้าสู่ ระยะลดการแสวงหา ข่าวสารแล้ว โดยการลดการแสวงหาข้อมูล ข่าวสารของผู้ปกครองนั้น ผู้วิจัยพบปัจจัยต่างๆ ที่ เกี่ยวข้องดังนี้ ได้แก่

1. ผู้ปกครองเกิดความเคยชินในการอยู่ร่วมกับเด็ก
2. ผู้ปกครองไม่พบข้อมูลที่เป็นความรู้ใหม่
3. ผู้ปกครองมีภาระในด้านอื่น

ในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารของผู้ปกครองนั้น เมื่อ ผู้ปกครองได้เข้าสู่ระยะลดการแสวงหา ข่าวสาร ผู้ปกครองจะเกิดความ ต้องการในด้านอื่นๆ นอกเหนือจากชุดความรู้ ปัจจัย หรือสภาวะ ความต้องการเดิมที่เคยมีมา โดยอาจแบ่งความต้องการดังกล่าว ออกเป็น 4 ข้อหลักๆ อันได้แก่

- 1) ความต้องการการรักษาที่ดีและเทคโนโลยีที่ทันสมัย
- 2) ความต้องการความช่วยเหลือในด้านการงานหรือ ค่าใช้จ่าย

- 3) ความต้องการให้มีสถานบริการที่ดูแลเด็กตลอดชีวิต
- 4) ความต้องการความเข้าใจและกำลังใจจากสังคม

ในการได้มาซึ่งข่าวสารของผู้ปกครองนั้น ผู้ปกครองได้ใช้ วิธีการต่างๆ เพื่อให้ได้มาซึ่ง ข่าวสารที่ตนเองต้องการ โดยหากจำแนก ตามความตั้งใจของผู้ส่ง หรือรับสารแล้ว สามารถแบ่ง วิธีการได้มาซึ่ง ข่าวสารออกเป็น 3 วิธีด้วยกัน ได้แก่

- 1) วิธีการได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารซึ่งเกิดจากผู้ปกครองเป็น ฝ่ายรุกเข้าหาข่าวสาร (Active) คือ วิธีการได้มาซึ่งข่าวสารที่เกิดขึ้น จากความตั้งใจของผู้รับสาร
- 2) วิธีการได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารซึ่งเกิดจากผู้ปกครองเป็น ฝ่ายตั้งรับข่าวสาร (Passive) คือ วิธีการได้มาซึ่งข่าวสารที่เกิดขึ้นจาก ความตั้งใจของผู้ส่งสาร

3) วิธีการได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารซึ่งเกิดจากความบังเอิญ (Accidental) คือ วิธีการได้มา ซึ่งข่าวสารที่ไม่ได้เกิดขึ้นจากความตั้งใจ ของผู้รับสารหรือผู้ส่งสาร หากแต่เกิดขึ้นด้วยความ บังเอิญ การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารของผู้ปกครองนั้น สามารถ แบ่งได้เป็นลักษณะต่างๆ 4 ลักษณะ ตามวัตถุประสงค์ของการ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร อันได้แก่

- 1) เพื่อแจ้งผลที่เกิดขึ้นจากการบำบัดรักษา
- 2) เพื่อเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการบำบัด
- 3) เพื่อหาข้อมูลเพิ่มเติมให้เกิดความความเข้าใจ
- 4) เพื่อแบ่งปันประสบการณ์ในการดูแลเด็ก

6. สรุปและข้อเสนอแนะ

1. การเผยแพร่ข้อมูล ความรู้เกี่ยวกับออทิสติกนั้น ควรเป็น ความร่วมมือจากหลายฝ่าย ประกอบกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความ น่าสนใจ และแพร่หลายไปสู่สังคมได้อย่างทั่วถึง โดยอาจเป็น การ ร่วมมือกันระหว่างรัฐบาล สื่อมวลชน และบุคลากรทางการแพทย์ ใน

การจัดทำสื่อภาพยนตร์ หรือสารคดีเกี่ยวกับออทิสติก โดยรัฐบาลอยู่ในบทบาทของการเป็นผู้ให้ทุนสนับสนุน สื่อมวลชนใน ฐานะของผู้จัดทำ และนำเสนอ และบุคลากรทางการแพทย์ในฐานะของผู้ให้ข้อมูล เป็นต้น

2. ควรมีการร่วมมือระหว่าง ผู้ปกครอง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดตั้งองค์กรเพื่อเด็ก ออทิสติก ซึ่งอาจมีบทบาทเป็นศูนย์ 1. ให้ความรู้ อบรม หรือให้คำปรึกษาเกี่ยวกับออทิสติกในลักษณะ ของ โทรศัพท์สายด่วน และมีการประชาสัมพันธ์องค์กรให้ผู้ปกครองได้รับทราบ เนื่องจากในบางครั้ง ปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นปัญหาที่ร้ายแรง ซึ่ง จำเป็นต้องได้รับข้อมูลอย่างเร่งด่วน ดังนั้นจึงควรมี หน่วยงานที่สามารถให้ข้อมูลข่าวสารได้ตลอดเวลา เพื่อบรรเทาปัญหา และความวิตกกังวลที่เกิดขึ้น กับตัวผู้ปกครอง

3. บุคลากรผู้ดูแลควรมีส่วนในการกระตุ้นผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง ให้เห็นถึงความสำคัญ ของการเป็นผู้บำบัดรักษา ร่วม เพื่อให้ การบำบัดรักษาเด็กออทิสติกเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เกิด ความต่อเนื่อง และเกิดประสิทธิผลสูงสุด

4. ควรมีการจัดทำช่องทางในการสื่อสารระหว่างผู้ปกครอง เด็กออทิสติก เช่น เว็บไซต์เครือข่ายของผู้ปกครอง เพื่อเป็นช่องทางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ประสบการณ์ หรือความ คิดเห็นต่างๆ ในการดูแลเด็ก ตลอดจนควรมีการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม เพื่อ สร้างความ เข้มแข็ง และพลังขับเคลื่อนในการผลักดันให้มีการ แก้ปัญหาออทิสติกในสังคม

5. สื่อมวลชนควรร่วมมือกับบุคลากรทางการแพทย์ ในการ ติดตาม และเผยแพร่ข้อมูล เกี่ยวกับวิธีการบำบัดรักษา หรืองานวิจัยใหม่ๆ เกี่ยวกับออทิสติก เพื่อนำเสนอข้อมูลดังกล่าว ให้แก่ผู้ปกครอง ตลอดจนสังคมได้รับทราบ เพื่อที่ข้อมูลดังกล่าวอาจเป็นประโยชน์ ในการพัฒนาเด็ก ออทิสติกต่อไป

7. กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าแบบอิสระฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีด้วยความอนุเคราะห์และการสนับสนุนของ บุคคลหลายท่าน ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ธีรภัทร วรรณฤมล ประธานการสอบ การ ค้นคว้าแบบอิสระ และอาจารย์ศิวานา อภิศวะรักษ์วงศ์ กรรมการ สอบการค้นคว้าแบบอิสระที่ให้ ข้อ เสนอแนะที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษิรา กฤตวรกาญจน์ อาจารย์ที่ ปรึกษา และกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ ที่ให้คำแนะนำ เสนอแนะ และข้อคิดเห็น ต่างๆ แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ขอขอบพระคุณ คณาจารย์คณะกรรมการสื่อสารมวลชน ที่ได้ประสิทธิ์ ประสาทวิชาความรู้ ให้แก่ผู้วิจัยจนสามารถสำเร็จการศึกษาได้ ความรู้ที่ได้รับจากท่าน เหล่านี้เปรียบ เสมือนอัญมณีล้ำค่า ซึ่งผู้วิจัยจะนำความรู้ที่ได้เล่าเรียน มานี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สังคมต่อไป

และการค้นคว้าแบบอิสระฉบับนี้จะไม่เกิดขึ้น ถ้าผู้วิจัย ไม่ได้รับแรงบันดาลใจจากคุณแม่ของ ผู้วิจัย ซึ่งเป็นพยาบาลผู้ดูแลเด็ก ออทิสติก ความทุ่มเท ความรัก และความเสียสละที่ท่านมีให้แก่ เด็ก ออทิสติก ตลอดจนผู้ปกครองของเด็ก ได้จุดประกายความคิดของ ผู้วิจัย ให้ออกทราบบถึงการ แสวงหาข้อมูลข่าวสาร วิธีการ รวมถึงการ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารของผู้ปกครองที่เกิดขึ้น เพื่อที่ ข้อมูลซึ่งผู้วิจัย ได้ศึกษา หรือค้นพบมานั้น จะเป็นประโยชน์สำหรับการสื่อสาร ระหว่างบุคลากร ผู้ดูแลเด็ก และผู้ปกครอง ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องต่างๆ เพื่อสร้างสังคมแห่งความเอื้ออาทรให้เกิดขึ้น ต้องขอขอบคุณมากๆ สำหรับประกายความคิดเบื้องต้นนี้ และขอขอบคุณผู้ปกครองทุกท่าน

เป็น อย่างสูงที่สละเวลาอันมีค่าของท่านในการให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์แม้จะ ไม่เคยรู้จักกันมาก่อนเลย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคุณพ่อ ที่ได้เปิดโอกาสให้ผู้วิจัยได้ ศึกษาในสาขาที่ตนเองสนใจ และ ขอขอบใจน้องสาว ตลอดจนเพื่อนๆ ที่เป็นกำลังใจให้ตลอดการศึกษา

8. เอกสารอ้างอิง

- [1] Moldin, Steven O. and Rubenstein, John L.R. (2006). Understanding Autism From Basic Neuroscience to Treatment. New York : Taylor & Francis.
- [2] ไม่พบการอ้างอิง
- [3] ประภาศรี ทุ่งมีผล. (2548). การสนับสนุนทางสังคม ความพร้อมในการดูแล และความเครียดของ มารดาเด็กออทิสติก. เชียงใหม่ : คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- [4] ปิยะนารถ จันทราโชติวิทย์. (2543). กระบวนการแสวงหา ข้อมูลข่าวสารในการดูแลเด็กออทิสติก. กรุงเทพฯ : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภัทรภรณ์ ทุ่งปิ่นคำ และคณินิจ ไชยลังการณ. (2546). ประสบการณ์การดูแล ปัญหา และความต้องการการ ช่วยเหลือในการดูแลเด็กออทิสติก. เชียงใหม่ : คณะ พยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- [6] ศิวาพร ขวาเขต. (2549). การพึ่งตนเองของครอบครัวใน การส่งเสริมพัฒนาการเด็กออทิสติก. เชียงใหม่ : คณะ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- [7] สังเวียน อารวงจนะเมธาวิ. (2544). การรับรู้ของผู้ปกครอง ต่อการดูแลเด็กออทิสติก และการบริการ ของศูนย์ส่งเสริมพัฒนาการเด็กภาคเหนือ. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- [8] อรทัย ทองพีช. (2545). ภาวะการดูแลของมารดาเด็ก ออทิสติก. เชียงใหม่ : คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.